

Постріл у серце Дунаю: варварство, що не має меж

У ніч на 15 квітня ворог знову продемонстрував свою справжню сутність – сутність мародера та руйнівника, для якого історія, праця та життя людей не мають жодної цінності. Російські дрони цинічно атакували Ізмаїл, обравши своєю ціллю виробничі та складські приміщення Ізмаїльського порту, а також будівлю управління.

Це не просто «приліт» по координатах. Це прямий удар у серце кожного портовика. Ця велична будівля роками зберігала пам'ять про трудові династії, про масштабні проекти та міжнародні зустрічі. Ще у 2018 році тут, у стінах, що дихали історією, готувалися з почесними приймати виїзне засідання Асоціації «Укрпорт». Тоді в цих залах панував дух розвитку, а очі працівників світилися гордістю за свій порт. Сьогодні ж на місці охайних кабінетів – понівечений камінь, попіл та уламки чиїхось сподівань.

Важко дібрати слів, щоб висловити співчуття колективу Ізмаїльського порту. Це люди, які попри сирени та постійну небезпеку, тримають «економічний фронт» країни на Дунаї. Сьогодні вони дивляться на руїни своєї «другої домівки» з болем, який неможливо вгамувати словами. Але разом із болем приходить і лють.

Варварство, яке нищить будівлі, адміністративні приміщення та цивільні судна під іноземними прапорами, – це агонія слабого ворога. Вибити скло можна, зруйнувати стіни – теж, але неможливо зламати волю людей, які все життя присвятили морю та рідному причалу.

Ізмаїл вистоїть. Портовики – люди зі сталі – обов'язково повернуться до роботи. А кожна тріщина на фасаді історичної будівлі назавжди залишиться шрамом на совісті агресора, який приречений на забуття та ганьбу.

Тримайтеся, дорогі ізмаїльці. Ваша незламність сильніша за

будь-який метал.

Асоціація портів України «Укрпорт»